

Folium

xxxviij.

Qui indigne xpm sumunt idē est ac si ipm interficerēt. Et ideo ait Augustinus. Melius est spūalia penitē obmittere q̄ impure tractare. Hec tibi sunt scripta mi frater.

Responſio fratris ad fratrem valde cōpuncta:

Capitulum .xvi.

Respondeſ mihī mi frater scribēdo q̄ ſufficient tibi vti q̄ dixi. vt charitas mea fraternā p̄oluit tibi q̄ merito te ab huius mūdi vanitate deberēt retrahere z in amore dei ſolidare. Sed qm̄ maximus ſis potēs z vltimus oīm hoīm z aſſeris te deū tuū oīpotentē ſepiſſime ad irāz puocāſſe. inſup innumerabilibz peccat̄z grauiſ oneratum eſſe. ſic q̄ p̄p̄ia tua conſciā iudicet te p̄demnatū fore. z ideo dicē te neſcire quid facturū exiſtas. aut quo a facie dei tui fugiās. Rūdeo tibi o mi germane z multū laudo tuam ſic erga deū accuſatiōem. necnō eterne tue damnatiōis cognitiōem. Certū em̄ eſt q̄ dei miſericōdia ſuperat oēm offenſionē. naz ſua te mi frater bonitas creauit. ſua namq̄ miſericōdia creatum ab originali pctō p̄ baptiſmū te mūdauit. Sua inſup magna paciēcia poſt illā emundatiōem baptiſmi in alijs peccatoz z voluptatū ſordibz hactenus tolerauit. nutriuit et expauit. Inſup dñs dixit. Nolo mortē pctōis ſed magis vt ſuertatur z viuatur. Et qd̄ eſſet qd̄ dixerat nolo mortē peccatois ſi te ad ipm clamantē ad infernum ſepeliret. antruderet ad infernū eſt nolo mortē pctōis. an hoc eſt voluit ſuertat z viuatur. Nolo te ignorare mi frater qm̄ multi ſcelerati. mlti luxurijs deſiti. multi ꝑcupiſcētijſ ſeculi ſigna

ti: bonitate eius ad indulgentiaz p̄uenerūt. nō ergo abnegat vni quod pluribz cōtulit. Recordare ergo cur de celo venit ieſus xps de⁹ z ſaluator nſ. quid in mūdo fecit. ad qd̄ ſe morti tradidit: nō niſi vt peccatores ſaluaret. Quis em̄ valz enarrare tā tam charitatez qua pctōes dilexit. Audi Henricū de haſſia omel. de lancea dñi ſic dicētem. O charitas quāta eſt vis tua q̄ ſola deū trahere potuiſti de celo ad terrā. O q̄ forte eſt vinculū tuū quo z deus ligari potuit. adduxiſti nobis illū vinculū tuū is alligatū. adduxiſti illū ſagittā tuū is lancea z clauis vulneratū. O charitas tu vulneraſti impaſſibile. ligaſti inſupabile. traxiſti in cōmutabile et eternū feciſti mortalem. Hec ille. Itē z audi ſanctū Bernardū queſtiue ad ſaluatorē dicētem. O bone ieſu qd̄ voluit tuus tātus amor. vel quid cogitaſti q̄ amara pati voluiſti. quare tibi ꝑp̄icius nō fuiſti quod vtiq̄ licuiſſet ſi tibi placuiſſet. Rūdit ſibi dñs in ſpū dicens. Amoris magnitudo hoc me facere non ꝑmiſit. charitatis flamma in me tantū excreuit: q̄ in nullo mihi placere volui nec potui. Hec ille. Ecce mi frater hec fecit charitas vt dura corda pctōrum z ꝑcipue amatoz muliez quoz tu ꝑmus hucufq̄ fuiſti poſſit emollire z in amorem dei ſuertere. Nō ergo te in eternū vltorius fraudet aut inficiat muliez pulcritudo dulc̄ cū eis ſuertatio. delectabilis eaz aſpectus. crebra munuſcula earū z affectus. Nemo em̄ inq̄t Hieronym⁹ inter ſerpētes z ſcorpiones ſecur⁹ ingredit̄. Tu ergo ſalomone nō es ſapientior. nec dauid ſanctior. q̄ ſm̄ cor dei vir erat electus. poſtq̄ em̄ ambulauit in cenaculo domus ſue barſabee capt⁹ eſt pedū nuditate. z adulterio iunxit homicidium.

6 in